

ע"פ 7020/04/21 - שרחביל עלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7020-04-21 עלי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 4776/15

בפני מבקש	כבוד השופטת שירלי רנר
נגד משיבה	שרחביל עלי באמצעות ב"כ עוה"ד יונתאן כותאב ומאהר חנא
	מדינת ישראל באמצעות ב"כ פרקליט מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין של בית משפט השלום (כב' השופטת הבכירה לארי בבלי) בתיק ת.פ. 67392-12-18 מיום 17.2.21 אשר הטיל על המבקש עונש של מאסר בפועל למשך 40 חודשים החל מיום 18.4.21.

1. כנגד המבקש הוגש ביום 30.12.18 כתב אישום המייחס לו עבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

ביום 14.6.20, במהלך שמיעת עדותו של עד התביעה הראשון הגיעו הצדדים להסדר טעון לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן והצדדים יטענו לעונש. בכתב האישום המתוקן יוחסו למבקש עבירות של שימוש במסמך מזויף, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

מדובר באירועים משנת 2014 במהלכם על פי הנטען עשה המבקש שימוש במסמכים מזויפים שונים לצורך הוצאתו בכזב של היתר בניה במקרקעין על מנת לרכוש חזקה במקרקעין שאינם בבעלותו.

2. טעונים לעונש נשמעו ביום 5.8.20 וביום 25.8.20 הגיש המבקש בקשה לחזור בו מהודאתו, בקשה שנדונה במסגרת גזר הדין שניתן בבית משפט קמא מיום 17.2.21, ונדחתה.

2. **הערעור** נסוב הן כנגד הכרעת הדין והן כנגד גזר הדין. בכל הנוגע להכרעת הדין משיג המבקש על החלטת בית משפט קמא שלא לאפשר לו לחזור מהודאתו בכתב האישום, על אף שהבקשה בעניין זה הוגשה בשלב של לפני גזר הדין. באשר לגזר הדין טוען המבקש כי טעה בית המשפט עת החמיר עם המבקש לצורך שמירה על "רמת ענישה אחידה" חלף ענישה אינדוידואלית לגבי המקרה העומד בפניו. נטען כי בנסיבות היה מקום ליתן משקל משמעותי למידת הפגיעה במבקש ובמשפחתו ואף לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

3. **לטענת ב"כ המבקש** בנסיבות שבהם האירועים נשוא כתב האישום הם אירועים ישנים, כתב האישום הוגש באיחור

של 4 שנים, מדובר בערעור המכוון גם כנגד הכרעת הדין וכל התקופה היה המבקש משוחרר ללא תנאים, יש מקום להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע עד למתן פסק הדין בערעור.

ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה ולטענתה אין הצדקה לדחייה נוספת של ביצוע גזר הדין בשים לב להימשכות ההליכים בתיק, כאשר מדובר באירועים משנת 2014. גזר הדין מאוד מנומק והסיכויים כי הערעור יתקבל הם קלושים.

4. ההלכה בכל הנוגע לעיכוב ביצוע גזר דין פלילי נקבעה בע"פ 111/99 **שוורץ נ. מדינת ישראל** פ"ד נד(2) 241. על פי הלכה זו אין בהגשת הערעור כדי להוביל לעיכוב ביצוע עונש המאסר שבגזר הדין. עם זאת, לבית המשפט שיקול דעת רחב להורות על עיכוב ביצוע בהתקיים נסיבות הגוברות על האינטרס הציבורי שבאכיפה מיידית (ר' ע"פ 9573/17 **נגר נ. מדינת ישראל**; ע"פ 6179/12 **טובול נ. מדינת ישראל**).

5. בענייננו מדובר באירועים משנת 2014 כאשר מעת הגשת כתב האישום, כארבע שנים לאחר מכן, ועד עתה היה המבקש משוחרר ללא תנאים. טענותיו של המבקש מופנות כנגד הכרעת הדין, אשר ניתנה על בסיס הודאתו, ובקשתו לחזור בו מאוחר יותר מהודאתו, נדחתה. בנסיבות אלו סבורה אני כי המאזן נוטה לעבר עיכוב הביצוע.

לפיכך אני מורה על עיכוב ביצוע גזר הדין עד למתן פסק דין בערעור.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"א, 11 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.